

Cròniques del món

Membres d'organitzacions d'esquerra argentines cremaven una bandera del Regne Unit, a Buenos Aires, el 23 de febrer proppassat.

Les Malvines, un altre cop

Buenos Aires ■ Federico Rivas

Dilluns passat, quan la companyia britànica Desire Petroleum va confirmar que havia començat la recerca de cru en aigües de les illes Malvines va disparar molt més que l'esperança de les grans petrolieres. El Regne Unit, que considera com a propi aquest territori d'ultramar, a 500 quilòmetres de les costes patagones, i l'Argentina, que reclama la sobirania sobre les illes, es van embardissar en una discussió diplomàtica que ha arribat, fins i tot, a les referències a una possible escalada bèl·lica. L'esment d'una eventual guerra, llançada pel primer ministre britànic Gordon Brown, ha recordat als argentins l'aventura militar que el dictador Fortunato Galtieri va llançar el 1982, i que va acabar amb una sonora derrota del país sud-americà. Potser per això el govern de Buenos Aires s'ha esforçat a delimitar a l'àmbit diplomàtic les quei-

xes contra l'explotació petrolífera de l'arxipèlag per part del Londres. Desire Petroleum va informar que el seu projecte, anomenat Liz, preveu de trobar una bossa equivalent a uns 400 milions de barrils de cru de bona qualitat. Arran de la negativa de Londres a discutir el seu dret a la recerca de petroli a les Malvines, el govern de Cristina Kirchner va buscar el suport dels països de l'Amèrica Llatina. El va obtenir la setmana passada a Cancún, durant la cimera del grup de Rio. Juntament amb el document que proclamava el naixement d'un organisme llatinoamericà similar a la OEA, però sense els Estats Units ni el Canadà, 31 països de la regió van signar un text que insta "les dues parts que s'estiguin de prendre decisions que introdueixin modificacions unilaterals mentre les illes travessen el procés recomanat per l'ONU". Les Nacions Unides, diverses vegades,

han demanat que totes dues parts s'asseguin a negociar la sobirania de les Malvines. Dimercres, amb aquest document sota l'aixella, el ministre d'Afers Estrangers argentí, Jorge Taiana, es va reunir amb el secretari general de l'ONU, el sud-coreà Ban Ki-moon, i va demanar que l'organisme internacional transmeti al Regne Unit la "necessitat de no cometre més actes unilaterals" en un arxipèlag que és origen de disputes. L'argument argentí, rebutjat de pla per Londres, és que la decisió britànica d'instal·lar una plataforma petrolera a l'Atlàntic va molt més enllà de la simple qüestió de la sobirania. "Aquest fet –va dir la presidenta Cristina Kirchner– ens demostra, com a regió, la possibilitat certa i concreta que això pot ser utilitzat com a exemple d'un segle XXI en què la disputa pels recursos naturals serà al centre del gran escenari internacional".

WASHINGTON ■ Ricard González

Últim intent per la sanitat. La setmana passada, el president dels Estats Units, Barack Obama, va iniciar el seu darrer intent desalvar el procés de reforma de la sanitat, el que havia de ser el segell de la seva presidència, i que es troba encallat després de gairebé deu mesos de debat legislatiu. Finalment, la Casa Blanca va presentar un pla propi, deixant de banda el paper més aviat de mediador que havia fet anteriorment. El pla d'Obama és tot un exercici d'equilibriste polític, perquè vol satisfer els diversos corrents del Partit Demòcrata, que han fet evidents la diversitat de punts de vista durant els darrers mesos. Si bé en alguns aspectes el president ha cercat un punt mitjà entre la proposta de llei aprovada pel Senat, més moderada, i l'aprovada per la Cambra dels Representants, més progressista i ambiciosa, la veritat és que en els assumptes transcendents es recolza més en el text del Senat. El pla fou presentat tres dies abans del moment clau: la cimera entre la Casa Blanca i representants de les dues cambres legislatives per a intercanviar idees. De manera inèdita, la cimera fou retransmesa en directe per les televisions nord-americanes, per la qual cosa els analistes ja sospitaven d'antuvi que seria un representació de teatre polític, més que no pas una vertadera reunió en cerca del consens bipartidista. Els republicans temien que la cimera fos una trampa de la Casa Blanca per a escenificar davant el país allò que molts demòcrates han qualificat "d'actitud obstructionista" per part dels republicans durant el procés de debat. El vertader objectiu d'aquest suposat pla sembla que és preparar a l'opinió pública per a la utilització del procés legislatiu anomenat *reconciliation*, i que permetria, a través d'una *trampeta* en la interpretació del manual del Senat, d'aprovar la reforma sanitària sense comptar amb la majoria qualificada de 60 vots, que els demòcrates van perdre després de l'elecció de Massachusetts. Els elements que cal seguir de prop durant els dies vinents en aquest complicat laberint en què s'ha convertit la reforma són les cessions d'Obama al Partit Republicà per

aconseguir el seu suport, i la resposta d'aquests. El pla d'Obama es una fusió de les diverses propostes democràtiques, en la versió menys ambiciosa, però no recull cap de les tradicionals

Obama defensa la reforma sanitària.

formulacions dels conservadors. Ara bé, aquestes darreres setmanes el president s'ha mostrat obert a reconsiderar-ne algunes. Si fos el cas, suscitaria un dilema als republicans: han de pactar amb la Casa Blanca, perdent la seva arma electoral més fructífera, en la reforma sanitària? O bé és millor mantenir l'oposició al pla, arriscant-se a ser acusats d'obstruccionistes?

PEQUÍN ■ Iris Mir

Conflicte cibernètic. "L'enemic té fermament controlats les muntanyes i els barrancs, i ocupa totes les posicions avantatjoses. També té provisions suficients. Tot i que els desafiem, no avancen. Què hauríem de fer?", li demanà el rei de Wu a l'estrateg militar xinès Sunzi, autor del clàssic manual sobre guerra i gestió de conflictes, *L'Art de la guerra*. Tot i no tractar-se d'una qüestió d'enemistat, Google.cn es troba en una disjuntiva similar. A principi d'any van donar a la Xina una mena d'ultimàtum: o bé els deixava operar el seu cercador sense haver de censurar determinats resultats o Google.cn es retiraria del mercat xinès. Un desafiament que amb prou feines ha immutat la Xina, que s'ha limitat a dir que per operar al país s'han de seguir les lleis locals; això inclou que el cercador no ofereixi determinats resultats sensibles com Tianamen o el Falun Gong. La negociació tampoc no li és favorable si es té en compte que la popularitat de Google.cn al

país asiàtic és limitada, mentre que el xinès Baidu.com atreu la majoria dels usuaris. Enmig d'aquest conflicte d'interessos entre Google i les autoritats xineses, s'hi ha interposat també el govern dels Estats Units, que demana a Pequín que doni respostes sobre l'origen dels atacs, atès que el cercador nord-americà apuntava que el seu ultimàtum havia estat motivat per un seguit d'atacs cibernètics al seu sistema i la intromissió als comptes de Gmail d'activistes pels drets humans xinesos. Els Estats Units han de marcar territori, perquè un atac a una de les seves empreses és també, en el fons, un atac al seu espai cibernètic. Aquests dies, els mitjans de comunicació s'han fet ressò de la informació publicada pel *New York Times* que fixava l'origen dels atacs en dos centres universitaris xinesos: la Universitat Jiaotong de Shanghai i l'Escola Professional de Lanxiang. També han especulat sobre els lligams entre el govern xinès i ambdues universitats. La premsa xinesa ha respost publicant l'opinió d'internautes xinesos que es prenen les acusacions com a acudits, i que les consideraven pròpies de films de ciència-ficció i d'espies. Segons el portaveu del Ministeri d'Affers Estrangers xinès, Qin Gang, aquestes informacions "són infundades i les acusacions sobre la implicació del govern xinès són irresponsables i tenen motius ocults". El conflicte

Google no encaixa a la Xina.

d'interessos entre la Xina i Google fa de mal resoldre. La victòria d'un dels dos bàndols implicarà la derrota i consegüent abandonament dels principis de l'altre i, en el cas de Google, la possible retirada del país amb més internautes del món.